

o.1. Sygnatura akt VIK 492/13

o.2. WYROK

I. W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 listopada 2013r.

Sąd Rejonowy w Kłodzku VI Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Renata Salwach

Protokolant: Sławomir Hulboj

po rozpoznaniu dnia 21.11.2013r. sprawy karnej

D. (...) urodz. (...)

w J.

syna J. i A. zd. M.

oskarżonego o to, że:

w dniu 9 kwietnia 2013 roku na drodze nr K-8 w miejscowości K., pow. (...), woj. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości wynoszącym I bad. – 1,23 mg/l i II bad. 1,22 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, prowadził w ruchu lądowym pojazd marki F. (...) o nr rej. (...) przy czym czynu tego dokonał będąc uprzednio karany za występki z art.178a§1 kk wyrokiem Sądu Rejonowego w Jaworze z dnia 5 lutego 2010 roku sygn. akt IIK 797/09

to jest o czyn z art.178a§4 kk

I. oskarżonego D. M. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art.178a§4 kk wymierza mu 10 (dziesięć) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art.42§2 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres lat 3 (trzech);

III. zasądza od oskarżonego na rzecz na rzecz Skarbu Państwa 90 złotych tytułem wydatków poniesionych w sprawie i 180 złotych tytułem opłaty.

UZASADNIENIE

W oparciu o wyniki przewodu sądowego ustalono następujący stan faktyczny.

W dniu 9 kwietnia 2013 roku około godziny 7-jej rano na drodze K-8 w miejscowości K. patrol Policji zatrzymał do kontroli drogowej samochód osobowy marki F. (...) nr rej. (...) kierowany przez oskarżonego D. M.. W samochodzie prócz kierowcy znajdował się pasażer K. L.. Kierowca poddany został badaniu przy użyciu urządzenia kontrolno – pomiarowego do ilościowego oznaczenia alkoholu w wydychanym powietrzu i stwierdzono u niego w pierwszym badaniu 1,23 mg/l, a w drugim badaniu 1,22 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

dowód:

wyjaśnienia oskarżonego D. M. k.13-14, 53,

zeznania świadków P. D. k.21-22, K. L. k.27-28,

notatka urzędowa k.1,

protokół użycia alkometra k.4.

Oskarżony D. M. był w przeszłości karany sędownie, między innymi wyrokiem Sądu Rejonowego w Jaworze z dnia 28 stycznia 2010 roku sygn. akt II K 797/09 za czyn z art. 178a§1 kk.

dowód:

informacja Krajowego Rejestru Karnego k.48-49,

odpis wyroku w sprawie I I K 797/09 k.9-10.

Oskarżony D. M. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, że w nocy wraz z kolegą pojechał z K. do Z., gdzie w barze do godzin rannych spożywali alkohol w postaci piwa w dużych ilościach, po czym postanowili wracać do domu i w drodze powrotnej w K. zostali zatrzymani przez patrol Policji.

Sąd zważył, co następuje.

W świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego sprawstwo oskarżonego oraz okoliczności popełnienia zarzucanego mu występku nie budzą żadnych wątpliwości.

Oskarżony D. M. nie tylko przyznał się do winy, ale w swych wyjaśnieniach złożonych na etapie postępowania przygotowawczego, które potwierdził następnie przed Sądem, potwierdził wszystkie okoliczności, które składają się na ustawowe znamiona zarzucanego mu przestępstwa.

I tak oskarżony przyznał, że krytycznej nocy do samego rana spożywał alkohol (wypił co najmniej 7-8 piw), po czym postanowił wracać samochodem do domu i w czasie jazdy, w miejscowości K., został zatrzymany do kontroli drogowej przez patrol Policji i poddany badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu, które wykazało, że znajduje się w stanie nietrzeźwości. Okoliczności te potwierdził przesłuchany w charakterze świadka pasażer pojazdu K. L. oraz funkcjonariusz Policji P. D..

Stan nietrzeźwości kierującego został ustalony bezspornie w oparciu o znajdujący się w aktach sprawy protokół użycia urządzenia kontrolno – pomiarowego do ilościowego oznaczenia alkoholu w wydychanym powietrzu.

Oskarżony przyznał również, że był już w przeszłości karany sędownie za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości, co potwierdza znajdujący się w aktach sprawy prawomocny wyrok skazujący Sądu Rejonowego w Jaworze z dnia 28 stycznia 2010 roku sygn. akt II K 797/09 za czyn z art. 178a§1 kk.

Działaniem swoim oskarżony D. M. wyczerpał zatem ustawowe znamiona występkę z art. 178a§4 kk, zaś jego sprawstwo i wina kwestionowanymi być nie mogą.

Przy wymiarze kary Sąd po stronie okoliczności obciążających uwzględnił znaczny stopień społecznej szkodliwości przypisanego oskarżonemu przestępstwa, wyrażający się w nagminności tego typu czynów, tak w skali całego kraju, jak i na terenie działania tut. Sądu,

Po stronie okoliczności obciążających Sąd wziął także pod uwagę znaczny stopień nietrzeźwości oskarżonego w chwili czynu, nie tylko wielokrotnie przekraczający dopuszczalne normy, ale wręcz całkowicie upośledzający zdolności psycho – motoryczne kierującego. Oskarżony, prowadząc samochód w stanie tak silnego upojenia alkoholowego, po drodze krajowej, w godzinach porannego szczytu, na dość długim odcinku drogi (z Z. do K., gdzie został zatrzymany, ale z zamiarem kontynuowania jazdy do K.) stworzył poważne i realne zagrożenie dla bezpieczeństwa nie tylko własnego i pasażera swego pojazdu, ale i dla innych uczestników ruchu drogowego. Naruszenie podstawowej zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym, jaką jest trzeźwość kierującego, jest przyczyną wielu, często tragicznych w

skutkach wypadków drogowych, a masowa wręcz skala tego rodzaju przestępczości wymaga zdecydowanej reakcji ze strony wymiaru sprawiedliwości i przykładowego, surowego karania sprawców.

Wskazać należy, że oskarżony był już wcześniej prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości, a orzeczona wówczas kara o charakterze wolnościowym nie spełniła swej funkcji i nie zapobiegła ponownemu popełnieniu przez oskarżonego przestępstwa tego samego rodzaju. Dodatkowo podnieść wypada, że oskarżony nie posiada uprawnień do prowadzenia pojazdów mechanicznych, a w przeszłości był również karany za występki z art. 244 kk, polegający na nie stosowaniu się do orzeczonego przez sąd zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych. Za podobny czyn oskarżony był także karany poza granicami kraju. Powyższe okoliczności uzasadniają ocenę, że przypisany oskarżonemu w niniejszej sprawie występki nie może być uznany za zdarzenie przypadkowe, o incydentalnym charakterze.

W ocenie Sądu orzeczona obecnie kara pozbawienia wolności powinna mieć zatem charakter bezwzględny, gdyż jedynie podlegająca efektywnemu wykonaniu kara izolacyjna uświadomi oskarżonemu, że nie może on w sposób bezkarny łamać prawa, a tym samym spełni swą funkcję prewencyjno – wychowawczą. Podkreślić należy, że w myśl art. 69§4 kk wobec sprawcy przestępstwa określonego w art. 178a§4 kk sąd może warunkowo zawiesić wykonanie kary pozbawienia wolności jedynie w szczególnie uzasadnionych wypadkach, a w rozpoznawanej sprawie Sąd nie dopatrywał się żadnych okoliczności łagodzących.

W oparciu o art. 42§2 kk Sąd orzekł wobec oskarżonego obligatoryjny zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres lat 3, gdyż znaczny stopień nietrzeźwości kierującego uzasadnia konieczność wyeliminowania go z grona kierowców na stosunkowo długi czas, by wymierzony środek karny stanowił dla sprawcy realną dolegliwość.

O kosztach orzeczono w oparciu o art. 627 kpk oraz art. 2 ust 1 ustawy o opłatach w sprawach karnych.